

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΕΦΕΣΕΩΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ: Ακριβές ηλεκτρονικό
αντίγραφο, το οποίο θεωρήθηκε για τη νόμιμη αποδεδειγμένη
σημανση και έκδοσή του, με προηγούμενη ηλεκτρονική υπογραφή.
Αθήνα, 2024.07.16 12:16:27 ΕΕΣΤ, Ο Γραμματέας: GEORGIOS
PARASYRIS

Αριθμός Απόφασης: 6839 / 2024

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΠΟΤΕΛΟΥΜΕΝΟ από τον Ευστράτιο Πατινίδη, Πρωτοδίκη, που ορίστηκε από τον Πρόεδρο του Τριμελούς Συμβουλίου της Διεύθυνσης του Πρωτοδικείου Αθηνών και από την Γραμματέα Σταματίνα Γιοβρή.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια και στο ακροατήριό του στις 4 Νοεμβρίου 2022, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΗΣ ΕΚΚΑΛΟΥΣΑΣ: Ανώνυμης Τραπεζικής Εταιρείας με την επωνυμία «Τράπεζα Eurobank Ανώνυμη Εταιρεία» και το διακριτικό τίτλο «Eurobank» που εδρεύει στην Αθήνα Ν. Αττικής (οδός Όθωνος αριθμ. 8) με ΑΦΜ 996866969, Δ.Ο.Υ ΦΑΕ Αθηνών Γ.Ε.ΜΗ. με αριθμό 154558160000, νόμιμα εκπροσωπούμενης ως καθολικής διαδόχου της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «Τράπεζα Eurobank Ergasias A.E.» (ΑΦΜ 094014250), λόγω διασπάσεως της τελευταίας με απόσχιση του κλάδου τραπεζικής δραστηριότητάς της και σύσταση της πρώτης τραπεζικής εταιρείας (άρθρο 16 Ν. 2515/1997 και άρθρα 57 παρ. 3 και 59-74 του Ν. 4601/2019 – Ανακοινώσεις για καταχώριση στο Γ.Ε.ΜΗ υπ'αριθμ. 31907 και 31909/20.3.2020), η οποία εκπροσωπήθηκε από τον

πληρεξούσιο δικηγόρο της Παναγιώτη-Δαμιανό Σταύρου (ΑΜ ΔΣΑ 041973).

ΤΩΝ ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΩΝ: 1) του και της , κατοίκου Ν. Αττικής , με ΑΦΜ Δ.Ο.Υ. , η οποία εκπροσωπήθηκε από την πληρεξούσια δικηγόρο της Ευαγγελία Μάλλιαρη (ΑΜ ΔΣΑ 033430), 2) Ανώνυμης Τραπεζικής Εταιρείας με την επωνυμία «ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.» υπό ειδική εκκαθάριση, που εδρεύει στην Αθήνα Ν. Αττικής (οδός Πανεπιστημίου αρ. 25) και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία δεν εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο, 3) Ανώνυμης Τραπεζικής Εταιρείας με την επωνυμία «ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα Ν. Αττικής (οδός Αιόλου αρ. 86) και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία δεν εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο, 4) Ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «CERAL HELLAS ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ», η οποία εδρεύει στην Αθήνα Ν. Αττικής (Λ. Μεσογείων αρ. 2-4), με αρ. ΓΕΜΗ 138019601000, νομίμως αδειοδοτηθείσας από την Τράπεζα της Ελλάδος (Απόφαση αρ. 207/1/29-11- 2016 της Επιτροπής Πιστωτικών και Ασφαλιστικών Θεμάτων της Τράπεζας της Ελλάδος), ως Εταιρείας Διαχείρισης Απαιτήσεων από Δάνεια και Πιστώσεις, ως διαδίκου μη δικαιούχου δυνάμει των Διατάξεων του Ν. 4354/2015 (άρθρο 2 παρ. 4) και της Πράξης 95/2016 της Εκτελεστικής Επιτροπής της Τράπεζας της Ελλάδος, ως νομίμως εκπροσωπείται και η οποία ενεργεί δυνάμει του υπ' αριθμ. 3.074/16-3-2018 ειδικού πληρεξουσίου της ALPHA BANK και του από 30-4-2018 ιδιωτικού συμφωνητικού επ' ονόματι και για λογαριασμό της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ALPHA ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ» και το διακριτικό τίτλο «ALPHA BANK», Νομικού Προσώπου Ιδιωτικού Δικαίου, η οποία εδρεύει στην Αθήνα (οδός Σταδίου αρ. 40), με αριθμό ΜΑΕ 6066/06/Β/86/05 και ΑΦΜ 094014249 Δ.Ο.Υ. ΦΑΕ Αθηνών, όπως

2^ο φύλλο της με αριθμό 6838/2024 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
(Τμήμα Εφέσεων – Εκούσια Δικαιοδοσία – Ν. 3869/2010)

εκπροσωπείται νόμιμα, ενεργούσας αφενός για τις απαιτήσεις της ίδιας και αφετέρου ενεργούσας για τις απαιτήσεις της «DINERS CLUB INTERNATIONAL», ως καθολικής διαδόχου αυτής, η οποία δεν εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο και 5) Ανώνυμης τραπεζική εταιρείας με την επωνυμία «CITIBANK INTERNATIONAL plc», που εδρεύει στο Λονδίνο Ηνωμένου Βασιλείου και είναι εγκατεστημένη στην Αθήνα Ν. Αττικής (οδός Όθωνος αρ. 8), όπως νομίμως εκπροσωπείται, η οποία δεν εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο.

ΤΗΣ ΑΥΤΟΤΕΛΩΣ ΠΡΟΣΘΕΤΩΣ ΠΑΡΕΜΒΑΙΝΟΥΣΑΣ: Εταιρείας με την επωνυμία «doValue Greece Ανώνυμη Εταιρεία Διαχείρισης Απαιτήσεων από Δάνεια και Πιστώσεις» και το διακριτικό τίτλο «doValue Greece», πρώην με την επωνυμία «EUROBANK FPS ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ» (ΓΙΟΥΡΟΜΠΑΝΚ ΕΦΠΙΕΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ) και διακριτικό τίτλο «EUROBANK FINANCIAL PLANNING SERVICES» (ΓΙΟΥΡΟΜΠΑΝΚ ΦΑΪΝΑΝΣΙΑΛ ΠΛΑΝΙΝΓΚ ΣΕΡΒΙΣΙΣ), η οποία εδρεύει στο Μοσχάτο Αττικής, επί της οδού Κύπρου αρ. 27 και Αρχιμήδους, με ΑΦΜ 099755919 Δ.Ο.Υ. ΦΑΕ Πειραιά και με αρ. ΓΕΜΗ 121602601000, όπως εκπροσωπείται νόμιμα, αδειοδοτηθείσα από την Τράπεζα της Ελλάδος, σύμφωνα με τον νόμο 4354/2015, δυνάμει της με αριθμ. 220/1/13.03.2017 απόφασης της Επιτροπής Πιστωτικών και Ασφαλιστικών Θεμάτων [υπ' αριθμ. 880/16.3.2017 ΦΕΚ (τ. Β'), η οποία ενεργεί με την ιδιότητά της ως μη δικαιούχου και μη υπόχρεου διαδίκου, διαχειρίστριας των απαιτήσεων της αλλοδαπής εταιρείας ειδικού σκοπού με την επωνυμία «CAIRO No. 1 FINANCE DESIGNATED ACTIVITY COMPANY» (ΚΑΪΡΟ NO 1 ΦΑΪΝΑΝΣ ΝΤΕΖΙΓΚΝΕΙΤΙΝΤ ΑΚΤΙΒΙΤΥ ΚΟΜΠΑΝΥ), που εδρεύει στο Δουβλίνο της Ιρλανδίας (οδός George's Dock αρ. 3, 4ος όροφος, IFSC, Δουβλίνο 1) με αριθμό καταχώρισης στο μητρώο εταιρειών 649076, όπως εκπροσωπείται νόμιμα. Η ανωτέρω εταιρεία

ειδικού σκοπού, κατέστη ειδική διάδοχος της πρώην ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας υπό την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ EUROBANK ERGASIAS ANΩNYMH ETAIPRIA» και το διακριτικό τίτλο «Eurobank Ergasias» (ΑΦΜ 094014250 ΔΟΥ ΦΑΕ ΑΘΗΝΩΝ), κατόπιν μεταβίβασης στο πλαίσιο τιτλοποίησης απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις σύμφωνα με τις διατάξεις Ν. 3156/2003. Μεταγενέστερα η ανώνυμη τραπεζική εταιρεία υπό την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ EUROBANK ANΩNYMH ETAIPRIA» και το διακριτικό τίτλο «Eurobank», που εδρεύει στην Αθήνα, επί της οδού Όθωνος αρ. 8, με ΑΦΜ 996866969, Δ.Ο.Υ ΦΑΕ Αθηνών και με αριθμό Γ.Ε.ΜΗ. 154558160000, όπως νομίμως εκπροσωπείται κατέστη καθολική διάδοχος της παραπάνω πρώην ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας υπό την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ EUROBANK ERGASIAS ANΩNYMH ETAIPRIA» και το διακριτικό τίτλο «Eurobank Ergasias» λόγω διασπάσεως της τελευταίας με απόσχιση του κλάδου τραπεζικής δραστηριότητάς της και σύσταση της ως άνω νέας ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας (άρθρο 16 ν. 2515/1997 και άρθρα 57 παρ. 3 και 59-74 του Ν. 4601/2019 – υπ' αριθμ. 31907 και 31909/20.3.2020 Ανακοινώσεις Γ.Ε.ΜΗ), η οποία εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο της Παναγιώτη-Δαμιανό Σταύρου (ΑΜ ΔΣΑ 041973).

Η αιτούσα και ήδη εφεσίβλητη άσκησε ενώπιον του Ειρηνοδικείου Κρωπίας την από 18-12-2013, με αριθμό κατάθεσης 1732/2013 ανακοπή της και κατά της νυν εκκαλούσας, περί υπαγωγής της στις διατάξεις του Ν. 3869/2010 και ζήτησε να γίνει αυτή δεκτή. Το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, δικάζοντας ερήμην της 1^{ης} και 4^{ης} των καθ' ων η αίτηση – ήδη 1^η και 4^η προς ων η κοινοποίηση της έφεσης – και κατ' αντιμωλίαν των λοιπών διαδίκων, με την υπ' αριθμ. 414/2019 οριστική απόφασή του δέχθηκε εν μέρει την αίτηση και διέταξε όσα ορίζονται στο διατακτικό αυτής. Κατά της πιο πάνω απόφασης η 5^η καθ' ης η αίτηση και ήδη εκκαλούσα άσκησε την από 20-11-2019 έφεσή της, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Ειρηνοδικείου Κρωπίας με ΓΑΚ/ΕΑΚ 6159/283/25-11-2019 και

3^ο φύλλο της με αριθμό 6838 /2024 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
(Τμήμα Εφέσεων – Εκούσια Δικαιοδοσία – Ν. 3869/2010)

προσδιορίστηκε προς συζήτηση στη Γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου με ΓΑΚ/ΕΑΚ 106282/6901/29-11-2019 για τη δικάσιμο που αναγράφεται στην αρχή της παρούσας και γράφτηκε στο πινάκιο.

Η αυτοτελώς προσθέτως παρεμβαίνουσα «doValue Greece», με το δικόγραφο των προτάσεων της και με προφορική δήλωση του πληρεξούσιου δικηγόρου της κατά τη συζήτηση, που καταχωρίστηκε στα απομαγνητοφωνημένα πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης, άσκησε αυτοτελή πρόσθετη παρέμβαση υπέρ της εκκαλούσας Ανώνυμης Τραπεζικής Εταιρείας με την επωνυμία «Τράπεζα Eurobank Ανώνυμη Εταιρεία» και το διακριτικό τίτλο «Eurobank», αιτούμενη να γίνει δεκτή η ένδικη έφεση.

ΚΑΤΑ ΤΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ της υπόθεσης, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των παρασταθέντων διαδίκων ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις προτάσεις που κατέθεσαν..

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Η κρινόμενη έφεση κατά της υπ' αριθμ. 414/2019 οριστικής απόφασης του Ειρηνοδικείου Κρωπίας, το οποίο δίκασε την από 18-12-2013 και με αριθμ. καταθ. 1732/2013 αίτηση της αιτούσας και ήδη εφεσίβλητης, που εκδόθηκε ερήμην της πρώτης και τέταρτης των καθ' ών ανωνύμων τραπεζικών εταιρειών με την επωνυμία «Αγροτική Τράπεζα της Ελλάδος Α.Ε.» υπό ειδική εκκαθάριση και «CITIBANK INTERNATIONAL plc» αντίστοιχα και κατ' αντιμωλία των λοιπών διαδίκων κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας, έχει ασκηθεί σύμφωνα με τις νόμιμες διατυπώσεις και είναι εμπρόθεσμη και συγκεκριμένα ασκήθηκε εντός της προβλεπόμενης από τη διάταξη του άρθρ. 518 παρ. 2 ΚΠολΔ προθεσμίας των δύο (2) ετών από τη δημοσίευση της εκκαλουμένης στις 27-8-2019, έως την κατάθεση της εφέσεως στο Ειρηνοδικείο Κρωπίας στις 25-11-

2019 (άρθρ. 495, 511, 513 παρ. 1, 516 παρ. 1, 517, 518 παρ. 2 και 741 ΚΠολΔ), ενώ από τα προσκομιζόμενα έγγραφα δεν προκύπτει, ούτε άλλωστε οι παριστάμενοι διάδικοι επικαλούνται, επίδοση της προσβαλλόμενης απόφασης. Εξάλλου, φέρεται παραδεκτά προς συζήτηση ενώπιον του αρμοδίου καθ' ύλην και κατά τόπο παρόντος Δικαστηρίου (άρθρ. 17^Α και 741 ΚΠολΔ σε συνδυασμό με άρθρ. 3 και 14 του Ν. 3869/2010), κατά την προκείμενη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας (άρθρο 741 επ. ΚΠολΔ σε συνδυασμό με άρθρ. 3 του Ν. 3869/2010), ενώ για το παραδεκτό αυτής, έχει κατατεθεί από την εκκαλούσα, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 495 παρ. 3 ΚΠολΔ, το απαιτούμενο υπ' αριθμ. 30952517095001210007/2019 ηλεκτρονικό παράβολο ποσού 75 ευρώ υπέρ του Δημοσίου (βλ. σημείωση της γραμματέως του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου στην από 25-11-2019 έκθεση κατάθεσης της έφεσης). Πρέπει, επομένως, η έφεση να γίνει τυπικά δεκτή και να ερευνηθεί περαιτέρω κατά την ίδια διαδικασία ως προς το παραδεκτό και βάσιμο των λόγων της (άρθρ. 533 παρ. 1 ΚΠολΔ).

Από τη διάταξη του άρθρου 80 ΚΠολΔ, προκύπτει ότι τρίτος μπορεί να ασκήσει σε εκκρεμή μεταξύ άλλων δίκη πρόσθετη παρέμβαση για την υποστήριξη κάποιου διαδίκου, μέχρι να εκδοθεί αμετάκλητη απόφαση, συνεπώς για πρώτη φορά και ενώπιον του Εφετείου, εφόσον έχει έννομο συμφέρον. Έννομο συμφέρον για την άσκηση της πρόσθετης παρέμβασης υφίσταται, όταν με την πρόσθετη παρέμβαση μπορεί να προστατευθεί δικαίωμα του παρεμβαίνοντος ή να αποτραπεί η δημιουργία σε βάρος του νομικής υποχρέωσης, που είτε απειλούνται από τη δεσμευτικότητα και την εκτελεστότητα της απόφασης που θα εκδοθεί, είτε υπάρχει κίνδυνος προσβολής τους από τις αντανακλαστικές συνέπειές της, ως τρίτος δε, κατά την έννοια της ίδιας διατάξεως του άρθρου 80 ΚΠολΔ, νοείται εκείνος, ο οποίος δεν είχε προσλάβει την ιδιότητα του διαδίκου με οποιοδήποτε τρόπο στην αρχική δίκη ή σε στάδιο προηγούμενης δίκης επί της υποθέσεως (ΑΠ 883/2021, ΑΠ 1329/2017, ΑΠ

Π

611/2013, ΑΠ 1171/2012, ΝΟΜΟΣ). Εξάλλου, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 83 ΚΠολΔ, αν η ισχύς της απόφασης στην κύρια δίκη εκτείνεται και στις έννομες σχέσεις εκείνου, που άσκησε πρόσθετη παρέμβαση προς τον αντίδικό του, εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 76 μέχρι 78. Από τη διάταξη αυτή συνάγεται ότι αποφασιστικό κριτήριο για το χαρακτηρισμό της πρόσθετης παρέμβασης ως αυτοτελούς είναι η επέκταση της ισχύος της απόφασης, δηλαδή των υποκειμενικών ορίων του δεδικασμένου, της εκτελεστότητας και της διαπλαστικής ενέργειας αυτής στις έννομες σχέσεις του τρίτου προς τον αντίδικό του. Το δικονομικό δικαίωμα της άσκησης αυτοτελούς πρόσθετης παρέμβασης παρέχεται όχι λόγω της πιθανής εκδήλωσης δυσμενών ενεργειών της απόφασης σε βάρος τρίτου, αλλά λόγω της δεσμευτικότητας αυτών που θα κριθούν στην ήδη εκκρεμή δίκη, όσον αφορά στις σχέσεις του παρεμβαίνοντος προς τον αντίδικό του, χωρίς να υπάρχει δυνατότητα άλλης διαδικασίας. Με την άσκηση της αυτοτελούς πρόσθετης παρέμβασης ο παρεμβαίνων, χωρίς να εισάγει στη δίκη μια νέα έννομη σχέση, αντιδικεί για την ήδη εκκρεμή έννομη σχέση, η διάγνωση της οποίας επισύρει την επέκταση της ισχύος της απόφασης. Η ασκούμενη κατά το άρθρο 83 ΚΠολΔ αυτοτελής πρόσθετη παρέμβαση δημιουργεί περιορισμένου περιεχομένου επιγενόμενη αναγκαία ομοδικία του παρεμβαίνοντος με το διάδικο υπέρ του οποίου η παρέμβαση, στο μέτρο που ο παρεμβαίνων θεωρείται, κατά πλάσμα δικαίου, ως αναγκαίος ομόδικος με τις παρεχόμενες δικονομικές εξουσίες αυτού, χωρίς όμως να έχει στη διάθεσή του διαδικαστικές ευχέρειες που προσιδιάζουν αποκλειστικά στο πρόσωπο του κυρίου διαδίκου (ΑΠ 883/2021, ό.π., ΑΠ 1485/2006, ΑΠ 91/2005, ΝΟΜΟΣ). Ως αυτοτελής πρόσθετη παρέμβαση πρέπει να θεωρηθεί και εκείνη, την οποία ασκεί αυτός που έγινε διάδοχος του διαδίκου όσο διαρκούσε η δίκη ή μετά το πέρας αυτής (άρθρο 225 παρ. 2 ΚΠολΔ, το οποίο εφαρμόζεται και στις διαφορές του Ν. 3869/2010), αφού το δεδικασμένο από τη δίκη ισχύει υπέρ και κατά αυτού κατά

το άρθρο 325 αριθ. 2 ΚΠολΔ (ΑΠ 883/2021, ό.π., ΑΠ 1564/2017, ΑΠ 1731/2011, ΝΟΜΟΣ). Περαιτέρω, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 1 περ. γ' του Ν. 4354/2015 «Διαχείριση των μη εξυπηρετούμενων δανείων...», «Τα δικαιώματα που απορρέουν από τις μεταβιβαζόμενες λόγω πώλησης απαιτήσεις δύνανται να ασκούνται μόνο μέσω των εταιριών διαχείρισης της παρούσας παραγράφου. Οι μεταβιβαζόμενες απαιτήσεις από δάνεια και πιστώσεις λογίζονται ως τραπεζικές και μετά τη μεταβίβασή τους. Οι εταιρίες διαχείρισης απαιτήσεων ευθύνονται για όλες τις υποχρεώσεις απέναντι στο Δημόσιο και σε τρίτους, οι οποίες βαρύνουν τις εταιρίες απόκτησης απαιτήσεων και απορρέουν από τις μεταβιβαζόμενες απαιτήσεις». Επίσης, σύμφωνα με τη διάταξη της παραγράφου 4 του άρθρου 2 του άνω νόμου 4354/2015, «Οι Εταιρίες Διαχείρισης νομιμοποιούνται, ως μη δικαιούχοι διάδικοι, να ασκήσουν κάθε ένδικο βοήθημα και να προβαίνουν σε κάθε άλλη δικαστική ενέργεια για την είσπραξη των υπό διαχείριση απαιτήσεων, καθώς και να κινούν, παρίστανται ή συμμετέχουν σε προπρωχευτικές διαδικασίες εξυγίανσης, πτωχευτικές διαδικασίες αφερεγγυότητας, διαδικασίες διευθέτησης οφειλών και ειδικής διαχείρισης των άρθρων 61 επ. του Ν. 4307/2014 (Α' 246). Εφόσον οι Εταιρίες συμμετέχουν σε οποιαδήποτε δίκη, με την ιδιότητα του μη δικαιούχου διαδίκου, το δεδικασμένο της απόφασης καταλαμβάνει και τον δικαιούχο της απαίτησης». Περαιτέρω, κατά τη διάταξη του άρθρου 274 παρ. 2 περ. α' ΚΠολΔ αν εκείνος που άσκησε πρόσθετη παρέμβαση λάβει μέρος κανονικά στη δίκη, τότε αν δεν λάβουν μέρος κανονικά στη δίκη και οι δύο αρχικοί διάδικοι ή ο αντίδικος εκείνου υπέρ του οποίου ασκήθηκε η παρέμβαση, το δικαστήριο συζητεί την υπόθεση ερήμην του αντιδίκου εκείνου υπέρ του οποίου ασκήθηκε η παρέμβαση και εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 271 και 272 ΚΠολΔ, ενώ, σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 2 περ. β' του ίδιου ως άνω άρθρου, αν δεν λάβει μέρος κανονικά στη δίκη μόνο εκείνος υπέρ του οποίου ασκήθηκε η παρέμβαση, το δικαστήριο συζη-

5^ο φύλλο της με αριθμό 683^η /2024 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
(Τμήμα Εφέσεων – Εκούσια Δικαιοδοσία – Ν. 3869/2010)

τεί την υπόθεση ερήμην του μεταξύ εκείνου που άσκησε την παρέμβαση και του αντιδίκου εκείνου υπέρ του οποίου ασκήθηκε η παρέμβαση. Εξάλλου, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 76 παρ. 1 εδ. τελευταίο ΚΠολΔ, σε περίπτωση αναγκαστικής ομοδικίας, ο απολειπόμενος διάδικος αντιπροσωπεύεται από τους παριστάμενους υπό την έννοια ότι θεωρείται ότι παρίσταται και αυτός, ότι συμμετέχει στη συζήτηση και ότι ενεργεί με τον ίδιο τρόπο που ενεργεί και ο παριστάμενος αναγκαίος ομόδικός του, γι' αυτό και η απόφαση που εκδίδεται είναι κατ' αντιμωλία απόφαση ως προς όλους τους ομοδίκους και η διαδικασία διεξάγεται σαν να ήταν παρών και ο απών αναγκαίος ομόδικος (ΑΠ 1486/2022, ΑΠ 192/2012, ΑΠ 1332/2011, ΝΟΜΟΣ).

Στην προκείμενη περίπτωση, η εδρεύουσα στο Μοσχάτο Αττικής ανώνυμη εταιρεία παροχής υπηρεσιών διαχείρισης απαιτήσεων κατά το Ν. 4354/2015 με την επωνυμία «doValue Greece ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ» με προφορική δήλωση του πληρεξουσίου δικηγόρου της, που καταχωρήθηκε στα οικεία πρακτικά, όπως αυτή εξειδικεύεται με τις προτάσεις που κατέθεσε επί της έδρας, υπό την ιδιότητά της ως μη δικαιούχου και μη υπόχρεου διαδίκου, άσκησε πρόσθετη παρέμβαση στη δίκη της έφεσης υπέρ της εκκαλούσας ανωνύμου τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ EUROBANK ERGASIAS A.E.», της οποίας καθολική διάδοχος κατέστη η ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ EUROBANK ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ», επικαλούμενη ως έννομο συμφέρον της το γεγονός ότι κατέστη, μετά την έναρξη της εκκρεμοδικίας, διαχειριστής των απαιτήσεων της αλλοδαπής εταιρείας ειδικού σκοπού με την επωνυμία «CAIRO No.1 FINANCE DESIGNATED ACTIVITY COMPANY», με έδρα το Δουβλίνο Ιρλανδίας, ειδικής διαδόχου της ως άνω τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ EUROBANK ERGASIAS A.E.», δυνάμει συμβάσεως διαχείρισης επιχειρηματικών απαιτήσεων, μεταξύ των οποίων και η επίδικη α-

παίτηση της εν λόγω εταιρείας κατά της καθ' ης η παρέμβαση, προς το σκοπό απόρριψης της υπό κρίση εφέσεως. Ειδικότερα από τα έγγραφα της δικογραφίας προκύπτει ότι μετά την επέλευση της εκκρεμοδικίας από την άσκηση της ανωτέρω αιτήσεως, η ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ EUROBANK ERGASIAS A.E.», της οποίας καθολική διάδοχος κατέστη η ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ EUROBANK ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ», μέσω τιτλοποίησης απαιτήσεων μεταβίβασε χαρτοφυλάκιο απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις στην εταιρεία ειδικού σκοπού, με την επωνυμία «CAIRO No.1 FINANCE DESIGNATED ACTIVITY COMPANY», με έδρα το Δουβλίνο Ιρλανδίας, με την από 18-6-2019 σύμβαση, που έχει νόμιμα καταχωρηθεί στο Δημόσιο Βιβλίο του Ν. 2844/2000 του Ενεχυροφυλακείου Αθηνών με αριθ. πρωτ. 148/18-6-2019 στον τόμο 10 και αριθμό 182. Στη συνέχεια η ως άνω αλλοδαπή εταιρεία τη διαχείριση των απαιτήσεών της που πηγάζουν από αυτή, την ανέθεσε δυνάμει της από 18-6-2019 σύμβασης διαχείρισης επιχειρηματικών απαιτήσεων, αντίγραφο της οποίας, έχει νόμιμα καταχωρηθεί στο Δημόσιο Βιβλίο του Ν. 2844/2000 του Ενεχυροφυλακείου Αθηνών, με αριθμό πρωτοκόλλου 149/18-6-2019, στον τόμο 10 και με αριθμό 183, στην παρεμβαίνουσα, πρώην «EUROBANK FPS ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ». Επομένως, η ως άνω πρόσθετη παρέμβαση υπέρ της εκκαλούσας ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας, της οποίας καθολική διάδοχος κατέστη η ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ EUROBANK ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ», η οποία, σύμφωνα και με τις προηγηθείσες νομικές σκέψεις, έχει, σαφώς, το χαρακτήρα αυτοτελούς πρόσθετης παρέμβασης, αρμοδίως καθ' ύλην και κατά τόπο φέρεται προς συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας, με την οποία δικάζεται και η έφεση (άρθρα 31, 80, 83, 225 παρ. 2 εδ. β', 325, 741, 752 παρ. 2 ΚΠολΔ σε συνδυασμό με άρθρο 14 του Ν. 3865/2010) και είναι πα-

6^ο φύλλο της με αριθμό ⁶⁸³⁹ /2024 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
(Τμήμα Εφέσεων – Εκούσια Δικαιοδοσία – Ν. 3869/2010)

ραδεκτή και νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 80, 83 και 225 παρ. 2 εδ. β', 752 ΚΠολΔ, σε συνδυασμό με άρθρο 14 του Ν. 3865/2010, με συνέπεια μεταξύ της κυρίας διαδίκου εκκαλούσας και της προσθέτως υπέρ αυτής παρεμβαίνουσας να δημιουργηθεί σχέση επιγενόμενης αναγκαστικής ομοδικίας.

Με την από 18-12-2013 αίτησή της, την οποία άσκησε ενώπιον του Ειρηνοδικείου Κρωπίας, η αιτούσα και ήδη εφεσίβλητη, επικαλούμενη έλλειψη πτωχευτικής ικανότητας και μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών της, που αναφέρονται στην περιεχόμενη στην αίτηση αναλυτική κατάσταση, μεταξύ άλλων και προς την 5^η καθ' ης η αίτηση και ήδη εκκαλούσα ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ EUROBANK ERGASIAS ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ», ζήτησε να επικυρωθεί το προτεινόμενο από αυτή σχέδιο διευθέτησης οφειλών, άλλως να γίνει ρύθμιση από το Δικαστήριο, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8 του Ν. 3869/2010 και να εξαιρεθεί από την ρευστοποίηση η κύρια κατοικία της, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 9 παρ. 2 του ίδιου Νόμου, ώστε με την τήρηση της ρύθμισης να επέλθει απαλλαγή της από κάθε τυχόν υφιστάμενο υπόλοιπο των χρεών της. Το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, με την εκκαλουμένη απόφαση δέχθηκε εν μέρει την αίτηση ως κατ' ουσίαν βάσιμη, ρύθμισε τα χρέη της αιτούσας με μηνιαίες καταβολές προς τους καθ' ων για τρία (3) έτη, ήτοι σε τριάντα έξι (36) ισόποσες μηνιαίες δόσεις, ποσού εκάστης μηνιαίας καταβολής τριακοσίων ευρώ (300,00), συμμετρως κατανεμόμενων στις επιμέρους απαιτήσεις των καθ' ων, συνυπολόγισε κατά ποσό τις μηνιαίες καταβολές της αιτούσας για το χρονικό διάστημα από το μήνα Ιανουάριο του έτους 2015 έως και το μήνα Σεπτέμβριο του έτους 2018 (45 μήνες), συνολικού ύψους 6.750,00 ευρώ και υποχρέωσε αυτή σε καταβολές ύψους 112,50 ευρώ για χρονικό διάστημα 36 μηνών, οι οποίες θα πραγματοποιούνται εντός του πρώτου επταημέρου κάθε μήνα, αρχής γενομένης από τον δεύτερο μετά τη δημοσίευση της εκκαλουμένης

μήνα, εξαίρεσε από την εκποίηση την κύρια κατοικία της αιτούσας, ήτοι την πλήρη κυριότητά της κατά ποσοστό 100%, σε ένα διαμέρισμα του τετάρτου (4ου) ορόφου, επιφάνειας 87 τ.μ., μία υπόγεια αποθήκη επιφάνειας 7,03 τ.μ. και μία υπόγεια θέση στάθμευσης επιφάνειας 11,26 τ.μ., σε πολυκατοικία που βρίσκεται στη

επί της οδού . . . , έτους κατασκευής 2005, με την υποχρέωση καταβολής συνολικού ποσού ογδόντα χιλιάδων εννιakoσίων εξήντα ευρώ (80.960 €), σε 240 μηνιαίες δόσεις (20 έτη), οι οποίες θα καταβάλλονται εντός του πρώτου πενθημέρου εκάστου μηνός, με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με κυμαινόμενο επιτόκιο που ισχύει σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος κατά τον τελευταίο μήνα για τον οποίο υφίσταται μέτρηση, αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, χωρίς ανατοκισμό. Από τις καταβολές αυτές για τη διάσωση της κύριας κατοικίας θα ικανοποιηθούν προνομιακά οι εμπραγμάτως εξασφαλισμένες απαιτήσεις με υποθήκη / προσημείωση υποθήκης επί της ως άνω κύριας κατοικίας της αιτούσας, κατά την τάξη της υποθήκης / προσημείωσης, και όρισε την καταβολή μηδενικών δόσεων για χρονικό διάστημα 38 μηνών από την δημοσίευση της εκκαλουμένης για την αποπληρωμή του ανωτέρω ποσού των 80.960,00 ευρώ, η εξυπηρέτηση του οποίου θα αρχίσει την 1^η ημέρα του πρώτου μήνα, 38 μήνες μετά τη δημοσίευση της εκκαλουμένης απόφασης, χωρίς ανατοκισμό, και θα ολοκληρωθεί σε χρονικό διάστημα 17 ετών, ήτοι σε 204 μηνιαίες δόσεις. Κατά της απόφασης αυτής παραπονείται η 5^η καθ' ης η αίτηση με την κρινόμενη έφεσή της για τους λόγους που αναφέρονται σε αυτή και ανάγονται σε εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του νόμου και κακή εκτίμηση των αποδείξεων, ζητεί δε την εξαφάνισή της, προκειμένου να απορριφθεί στο σύνολό της η αίτηση.

Με το ως άνω περιεχόμενο και αίτημα η αίτηση είναι ορισμένη, διότι εκτίθενται σε αυτή όλα τα απαραίτητα εκ του νόμου στοι-

7^ο φύλλο της με αριθμό 1938 /2024 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
(Τμήμα Εφέσεων – Εκούσια Δικαιοδοσία – Ν. 3869/2010)

χεία (άρθρ. 4 παρ. 1 Ν. 3869/2010), ήτοι α) ότι η αιτούσα είναι φυσικό πρόσωπο ευρισκόμενο σε γενική και μόνιμη αδυναμία πληρωμής ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών της, β) η κατάσταση της περιουσίας και των εισοδημάτων της, γ) η κατάσταση των πιστωτών της και των απαιτήσεων τους κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα και δ) σχέδιο διευθέτησης των οφειλών. Στα προαναφερόμενα στοιχεία δεν περιλαμβάνεται η αναφορά στην προτέρα της υποβολής της αίτησης οικονομική κατάσταση, στους λόγους δανεισμού και περιέλευσης σε αδυναμία πληρωμής, στοιχεία τα οποία, δύναται σε κάθε περίπτωση να αποτελέσουν θέματα της αποδεικτικής διαδικασίας, όπως προκύπτει από τις διατάξεις των άρθρων 744, 745, 751 ΚΠολΔ λόγω του ιδιόρρυθμου χαρακτήρα της εκούσιας δικαιοδοσίας. Το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, το οποίο με την εκκαλούμενη απόφαση απέρριψε την ένσταση της 5^{ης} των καθ' ων και ήδη εκκαλούσας περί αοριστίας αυτής (αίτησης), δεν έσφαλε ως προς την εφαρμογή του νόμου και ο περί του αντιθέτου 3^{ος} λόγος της εφέσεως πρέπει να απορριφθεί ως κατ' ουσίαν αβάσιμος.

1. Σύμφωνα με την ακριβή διατύπωση του άρθρου 1 του Ν. 3869/2010, δεν εντάσσονται στο πεδίο εφαρμογής του φυσικά πρόσωπα που διαθέτουν πτωχευτική ικανότητα. Με τη συγκεκριμένη διατύπωση ο νομοθέτης ουσιαστικά παραπέμπει στις αντίστοιχες διατάξεις του Πτωχευτικού Κώδικα, προκειμένου εξ αντιδιαστολής να διερευνάται σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση η δυνατότητα κάποιου φυσικού προσώπου να υπαχθεί στη διαδικασία του Ν. 3869/2010. Συγκεκριμένα, το άρθρο 2 παρ. 3 του Πτωχευτικού Κώδικα ορίζει ότι πτωχευτική ικανότητα έχει και το πρόσωπο που έπαυσε την εμπορία του από οποιαδήποτε αιτία. Προϋπόθεση για την ύπαρξη πτωχευτικής ικανότητας παραιτηθέντος εμπόρου είναι η παύση της εμπορίας να έγινε κατά τη διάρκεια της παύσης των πληρωμών, ήτοι η συνύπαρξη της παύσης των πληρωμών και της παύσης της εμπορίας. Με δεδομένο, μάλιστα, ότι ο Ν. 3869/2010 δεν ορίζει ως αρνητική προϋπόθεση για την υπαγωγή στις διατά-

ξεις του την ύπαρξη εμπορικής ιδιότητας, αλλά την ύπαρξη πτωχευτικής ικανότητας, καθίσταται προφανές ότι μόνη η διαπίστωση, βάσει του τεκμηρίου εμπορικότητας, του εμπορικού χαρακτήρα συγκεκριμένων συναλλαγών δεν αρκεί από μόνη της για την απόρριψη της σχετικής αίτησης του οφειλέτη. Απαιτείται, επιπλέον, να αποδειχθεί ότι το συγκεκριμένο φυσικό πρόσωπο έχει και πτωχευτική ικανότητα, ότι δηλαδή μπορεί να υπαχθεί στις διατάξεις του Πτωχευτικού Κώδικα. Τούτο επιτάσσει επιπλέον την εξέταση σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση της συνδρομής ή μη των προϋποθέσεων που τάσσονται από τον Πτωχευτικό Κώδικα. Πρέπει, δηλαδή, να ερευνηθεί κατά πόσο, όταν ο έμπορος έπαυσε την άσκηση της δραστηριότητάς του είχε περιέλθει ήδη σε παύση πληρωμών, που ως γνωστόν πρέπει να είναι γενική και μόνιμη, να αφορά στο σύνολο ή στο μεγαλύτερο μέρος των οφειλών, και, σε κάθε περίπτωση, δεν ταυτίζεται με την αδυναμία προς εκπλήρωση κάποιων χρηματικών υποχρεώσεων (ΑΠ 1008/2020, ΑΠ 804/2019, ΑΠ 550/2019, ΑΠ 327/2019, ΑΠ 803/2017, ΝΟΜΟΣ). II. Περαιτέρω σύμφωνα με τη διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του Ν. 3869/2010 απαραίτητη προϋπόθεση για την υπαγωγή στο ρυθμιστικό πεδίο εφαρμογής του Ν. 3869/2010 είναι ο οφειλέτης να έχει περιέλθει, χωρίς δόλο, σε μόνιμη (και γενική) αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών του. Ο Ν. 3869/2010 θεωρεί δεδομένη την έννοια του δόλου από τη γενική θεωρία του αστικού δικαίου. Στο πεδίο του τελευταίου ο δόλος, ως μορφή πταίσματος, προβλέπεται στη διάταξη του άρθρου 330 του ΑΚ, με την οποία ορίζεται ότι «ο οφειλέτης ενέχεται, αν δεν ορίστηκε κάτι άλλο, για κάθε αθέτηση της υποχρέωσής του από δόλο ή αμέλεια, δική του ή των νόμιμων αντιπροσώπων του. Αμέλεια υπάρχει όταν δεν καταβάλλεται η επιμέλεια που απαιτείται στις συναλλαγές». Η εν λόγω διάταξη θεσπίζει δύο μορφές πταίσματος, τον δόλο και την αμέλεια. Ενώ όμως δίνει ορισμό της αμέλειας, τον προσδιορισμό του δόλου αφήνει στην επιστήμη και τη νομολογία. Η έννοια του

δόλου, όπως γίνεται δεκτή στο πεδίο του αστικού δικαίου, συμπίπτει με εκείνη του άρθρου 27 παρ. 1 του ΠΚ, που ορίζει ότι «Με δόλο (με πρόθεση) πράττει όποιος θέλει την παραγωγή των περιστατικών που κατά το νόμο απαρτίζουν την έννοια κάποιας αξιόποινης πράξεως, καθώς και όποιος γνωρίζει ότι από την πράξη του ενδέχεται να παραχθούν αυτά τα περιστατικά και το αποδέχεται». Η τελευταία αυτή διάταξη διακρίνει το δόλο σε άμεσο και ενδεχόμενο. Ορίζει δε ότι με άμεσο δόλο πράττει αυτός που «θέλει» την παραγωγή του εγκληματικού αποτελέσματος, καθώς και εκείνος που δεν επιδιώκει μεν αυτό, προβλέπει όμως ότι τούτο αποτελεί αναγκαία συνέπεια της πράξεώς του και, παρά ταύτα, δεν εγκαταλείπει αυτήν. Αντίθετα, με ενδεχόμενο δόλο πράττει εκείνος που προβλέπει το εγκληματικό αποτέλεσμα ως δυνατή συνέπεια της πράξεως του και το «αποδέχεται» (ΟΛΑΠ 8/2005, ΑΠ 59/2021, ΑΠ 1446/2018, ΝΟΜΟΣ). Η διάταξη αυτή ισχύει και για τις ενοχές άλλων κλάδων του ενοχικού δικαίου και έτσι αποκτά γενικότερη σημασία που ξεπερνά το πλαίσιο της ευθύνης από προϋφισταμένη ενοχή (ΑΠ 677/2010, ΝΟΜΟΣ). Δόλο, κατά συνέπεια, συνιστά η περίπτωση εκείνη του δράστη κατά την οποία επιδοκιμάζει, δηλαδή προβλέπει, το αποτέλεσμα ως ενδεχόμενο και τελικά το αποδέχεται. Ο δόλος σχετίζεται και αφορά πάντα πράξη και αυτή θα είναι η απαγορευμένη από το δίκαιο στον δράστη αθέτηση ενοχικής υποχρέωσης ή γενικότερα αδικοπραξία κλπ. Μεταξύ των εννοιολογικών στοιχείων του δόλου είναι και η πρόβλεψη του δράστη, ότι η συμπεριφορά του θα προκαλέσει καθυστέρηση στην εκπλήρωση της υποχρέωσής του ή θα προκαλέσει το γεγονός της αδυναμίας παροχής του, συνείδηση, δηλαδή του δράστη για τον κίνδυνο επέλευσης των αποτελεσμάτων αυτών. Για τα ανωτέρω αρκεί και απαιτείται η πρόβλεψη και η αποδοχή του παρανόμου αποτελέσματος σε γενικές γραμμές και κατά τα γενικά ουσιώδη γνωρίσματά του. Η ακριβής έκταση της ζημίας, οι λεπτομέρειες ή οι ιδιότητες του προβαλλομένου αγαθού και οι λοιπές περιστάσεις που καθορίζουν το

μέγεθος της προσβολής δεν απαιτείται να προβλέπονται σαφώς, τουλάχιστον στο βαθμό που δεν ανάγονται από το νόμο σε κρίσιμα για την ύπαρξη της ευθύνης περιστατικά. Στην περίπτωση του Ν. 3869/2010 ο νόμος χρησιμοποιεί την έννοια του δόλου και τη συνδέει με μια πραγματική κατάσταση, που είναι η μόνιμη αδυναμία πληρωμής ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών. Περαιτέρω, από τη διατύπωση της παρ. 1 εδ. α' του άρθρου 1 του Ν. 3869/2010 προκύπτει, ότι το στοιχείο του δόλου αναφέρεται στην «περιέλευση» του οφειλέτη σε κατάσταση μόνιμης (και γενικής) αδυναμίας πληρωμών. Επομένως, το στοιχείο του δόλου δύναται να συντρέχει τόσο κατά το χρόνο ανάληψης της οφειλής, όσο και κατά το χρόνο μετά την ανάληψη αυτής. Ο δόλος πρέπει να αντιμετωπίζεται κατά τον ίδιο τρόπο, είτε είναι αρχικός, είτε είναι μεταγενέστερος. Το κρίσιμο ζήτημα είναι το περιεχόμενο του δόλου και όχι ο χρόνος που αυτός εκδηλώθηκε. Στην περίπτωση της παρ. 1 του άρθρου 1 του Ν. 3869/2010 ο οφειλέτης ενεργεί δολίως, όταν με τις πράξεις ή παραλείψεις του επιδιώκει την αδυναμία των πληρωμών του ή προβλέπει, ότι οδηγείται σε αδυναμία πληρωμών και δεν αλλάζει συμπεριφορά, αποδεχόμενος το αποτέλεσμα αυτό. Ειδικότερα, πρόκειται για τον οφειλέτη εκείνο, ο οποίος καρπώνεται οφέλη από την υπερχρέωσή του με την απόκτηση κινητών ή ακινήτων, πλην όμως είτε γνώριζε κατά την ανάληψη των χρεών, ότι είναι αμφίβολη η εξυπηρέτησή τους, είτε από δική του υπαιτιότητα βρέθηκε μεταγενέστερα σε κατάσταση αδυναμίας πληρωμών (ΑΠ 1352/2021, ΤΝΠ ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ, ΑΠ 59/2021, ΑΠ 335/2020, ΑΠ 286/2017, ΑΠ 153/2017, ΑΠ 65/2017, ΝΟΜΟΣ).

Από την επανεκτίμηση της χωρίς όρκο εξέτασης της αιτούσας και ήδη εφεσίβλητης στο ακροατήριο του πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου, η οποία περιέχεται στα ταυτάριθμα με την εκκαλουμένη απομαγνητοφωνημένα πρακτικά δημόσιας συνεδριάσεως εκείνου του Δικαστηρίου, καθώς και απ' όλα τα έγγραφα που νόμιμα επικαλούνται και προσκομίζουν οι παριστάμενοι διάδικοι, είτε προς άμεση

απόδειξη, είτε προς συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, μερικά από τα οποία αναφέρονται στη συνέχεια, χωρίς ωστόσο να παραλείπεται κανένα για την ουσιαστική διάγνωση της υπόθεσης, δεδομένου ότι στην προκείμενη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας εφαρμόζεται η αρχή της ελεύθερης απόδειξης και το ανακριτικό σύστημα (άρθρ. 744 ΚΠολΔ, βλ. Χ. Απαλαγάκη, Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας ερμηνεία κατ' άρθρο, 2013, υπό άρθρ. 744, με τις εκεί παραπομπές στη νομολογία), λαμβανομένων υπόψη και των προσκομιζόμενων τα πρώτον ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου αποδεικτικών μέσων (κατ' άρθρ. 529 παρ. 1 σε συνδυασμό με 741 ΚΠολΔ), αφού δεν συντρέχουν εν προκειμένω οι κατά την παρ. 2 του άρθρ. 529 ΚΠολΔ λόγοι απόκρουσής τους, αποδεικνύονται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Η αιτούσα, η οποία γεννήθηκε το έτος , είναι διαζευγμένη από τριακονταετίας και έχει ένα τέκνο ενήλικο και οικονομικώς ανεξάρτητο. Από το έτος 1988 έως και τις 31-7-2012, που πραγματοποίησε διακοπή εργασιών στην εφορία, η αιτούσα διατηρούσε ατομική επιχείρηση με αντικείμενο το

Η δραστηριότητα αυτή της είχε προσδώσει την εμπορική ιδιότητα, καθώς ασκούσε πρωτότυπα εμπορικές πράξεις (αγορά προς μεταπώληση) σε οργανωμένη επιχείρηση, ωστόσο καθ' όλο το ανωτέρω χρονικό διάστημα δεν είχε περιέλθει σε γενική και μόνιμη παύση πληρωμών, στην οποία περιήλθε αφού έπαυσε την εμπορική δραστηριότητα. Τούτο διότι η αιτούσα ήταν σε συνεχή διάλογο με την πιστώτρια τράπεζα (Eurobank), από την οποία είχε λάβει το στεγαστικό της δάνειο κατά το έτος 2005, το οποίο σημειωτέον έτρεψε σε ελβετικό φράγκο το έτος 2008 και από το έτος 2010 και έπειτα προέβη σε ρυθμίσεις αναφορικά με τη δόση του δανείου και την επιμήκυνση του χρόνου αποπληρωμής, προκειμένου να είναι σε θέση να το εξυπηρετεί και για το λόγο αυτό δεν παρουσίαζε ληξιπρόθεσμες οφειλές. Σημειώνεται επίσης ότι το στεγαστικό της δάνειο καταλαμβάνει σε ποσοστό το 59% της συνολικής οφειλής της αιτούσας και το γεγονός ότι

το διατηρούσε ενήμερο καταδεικνύει ότι δεν είχε περιέλθει σε γενική και μόνιμη παύση πληρωμών παρά την αδυναμία που προφανώς υπήρχε τα τελευταία έτη πριν διακόψει τη δραστηριότητά της. Άλλωστε και η ως άνω πιστώτρια τράπεζα δεν αναφέρει τίποτα για την εξυπηρέτηση του στεγαστικού δανείου, μόνο για την έκδοση διαταγής πληρωμής σε βάρος της αιτούσας για ένα επιχειρηματικό δάνειο ποσού 20.000 ευρώ, γεγονός που όμως δεν στοιχειοθετεί τη γενική παύση πληρωμών, σύμφωνα με τα αναφερόμενα στην υπό στοιχεία Ι νομική σκέψη. Περαιτέρω, ούτε οι υπόλοιποι πιστωτές στις προτάσεις, που κατέθεσαν στο πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, αναφέρουν το χρονικό σημείο που η αιτούσα έπαυσε να καλύπτει τις υποχρεώσεις της απέναντί τους, προκειμένου να εισφέρουν στοιχεία για το κρίσιμο γεγονός της παύσης των πληρωμών σε χρόνο προγενέστερο ή μεταγενέστερο της παύσης της εμπορίας, ενώ η ίδια η αιτούσα στην κατάθεση της στο ακροατήριο του ίδιου Δικαστηρίου ανέφερε ότι συνέχιζε να καλύπτει τις υποχρεώσεις της και μετά την διακοπή της εμπορικής δραστηριότητας. Επιπλέον, στις προσκομιζόμενες από την αιτούσα βεβαιώσεις του ΟΑΕΕ και του ΕΦΚΑ, βεβαιώνεται ότι η τελευταία διεγγραφή από το ταμείο την 1-8-2012 και ήταν ταμειακά ενήμερη. Απ' όλα τα ανωτέρω στοιχεία, αποδεικνύεται ότι η αιτούσα δεν είχε περιέλθει σε γενική και μόνιμη αδυναμία πληρωμών κατά την παύση της εμπορίας της και κατά συνέπεια δεν έχει πτωχευτική ικανότητα κατά το χρόνο κατάθεσης της αίτησης και ως εκ τούτου δύναται να υπαχθεί στις ρυθμίσεις του Ν. 3869/2010, απορριπτομένης της σχετικής ένστασης που προέβαλε η 5^η καθ' ης και ήδη εκκαλούσα. Περαιτέρω, μετά την παύση της επιχείρησής της η αιτούσα εργάστηκε ως υπάλληλος με την ειδικότητα της πωλήτριας στην εταιρεία με την επωνυμία «

με μηνιαίο μισθό 522 ευρώ, απολύθηκε όμως το 2015 και εγγράφηκε στα μητρώα ανεργίας του ΟΑΕΔ. Κατόπιν από 5-9-2018 ανηύρε εργασία ως υπάλληλος αορίστου χρόνου πλήρους απασχόλησης στην εταιρεία

6839
10^ο φύλλο της με αριθμό /2024 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
(Τμήμα Εφέσεων – Εκούσια Δικαιοδοσία – Ν. 3869/2010)

« » και οι μικτές μηνιαίες αποδοχές της ανέρχονται στο ποσό των 644,96 ευρώ. Περαιτέρω, η αιτούσα έχει στην πλήρη κυριότητά της, κατά ποσοστό 100%, ένα διαμέρισμα του τετάρτου (4ου) ορόφου, επιφάνειας 87 τ.μ., μία υπόγεια αποθήκη, επιφάνειας 7,03 τ.μ. και μία υπόγεια θέση στάθμευσης επιφάνειας 11,26 τ.μ., σε πολυκατοικία που βρίσκεται στη επί της οδού αρ., έτους κατασκευής 2005. Τις ανωτέρω οριζόντιες ιδιοκτησίες που συναποτελούν την κύρια κατοικία της αιτούσας, απέκτησε η τελευταία κατά το ανωτέρω δικαίωμα δυνάμει του υπ' αριθμ. 12.248/2005 αγοραπωλητηρίου συμβολαίου της συμβολαιογράφου Αθηνών

....., που έχει μεταγραφεί νόμιμα στο Υποθηκοφυλακείο Κρωπίας. Επί του εν λόγω ακινήτου έχουν εγγραφεί τα κάτωθι βάρη: α) προσημείωση υποθήκης υπέρ της τράπεζας «Eurobank A.E.» για ποσό 182.000 ευρώ (2005), β) προσημείωση υποθήκης υπέρ της εταιρείας «ANARTYXHI APC LIMITED» για ποσό 130.000 ευρώ (2010), γ) προσημείωση υποθήκης υπέρ της τράπεζας «Eurobank A.E.» για ποσό 59.064 ευρώ (2011) και δ) προσημείωση υποθήκης υπέρ της τράπεζας «Eurobank A.E.» για ποσό 23.239,40 ευρώ (2012). Η συνολική αντικειμενική αξία της ανωτέρω κύριας κατοικίας της αιτούσας ανέρχεται στο ποσό των 101.200,22 ευρώ (βλ. ΕΝΦΙΑ 2018). Επίσης, η αιτούσα έχει στην αποκλειστική κυριότητα της το υπ' αριθμ. κυκλοφορίας αυτοκίνητο μάρκας , 1498 κ.ε., έτους πρώτης κυκλοφορίας 2009, αξίας περίπου 6.000 ευρώ. Ουδέν άλλο περιουσιακό στοιχείο διαθέτει η αιτούσα. Σε χρόνο προγενέστερο του έτους από την κατάθεση της ένδικης αιτήσεως η αιτούσα είχε αναλάβει προς τους καθ' ων πιστωτές τα κάτωθι χρέη, τα οποία θεωρούνται κατά πλάσμα του νόμου σύμφωνα με το άρθρο 6 παρ. 3 του Ν. 3869/10, με την κοινοποίηση της αίτησης. Ληξιπρόθεσμα, υπολογίζονται δε με την τρέχουσα αξία τους κατά το χρόνο αυτό, πλην των απαιτήσεων που είναι εξασφαλισμένες με εμπράγματα ασφάλεια που συνεχίζουν να

εκτοκίζονται με επιτόκιο ενήμερης οφειλής μέχρι την έκδοση οριστικής απόφαση επί της αιτήσεως, ήτοι: 1. Προς την 1^η καθ' ης «ΑΤΕ υπό ειδική εκκαθάριση», δυνάμει της υπ' αριθμ. 526201100031181 σύμβασης δανείου, στην οποία ενέχεται ως οφειλέτης, οφείλει συνολικά (μετά τόκων και εξόδων) το ποσό των 10.202,50 ευρώ, 2. Προς την 2^η καθ' ης «Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος Α.Ε.», δυνάμει της υπ' αριθμ. 4225412970 σύμβασης καταναλωτικού δανείου, στην οποία ενέχεται ως οφειλέτης, οφείλει συνολικά (μετά τόκων και εξόδων) το ποσό των 94.574,51 ευρώ, 3. Προς την 3^η καθ' ης «CERAP HELLAS ΧΡΗΝΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΗΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ», που ενεργεί ως διάδικος μη δικαιούχος για λογαριασμό της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΑΛΦΑ ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ», καθολική διάδοχος της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «DINERS CLUB INTERNATIONAL PLC», δυνάμει α) της υπ' αριθμ. 36131101245083 σύμβασης πιστωτικής κάρτας (DINERS), στην οποία ενέχεται ως οφειλέτης, οφείλει συνολικά (μετά τόκων και εξόδων) το ποσό των 12.756,36 ευρώ και β) της υπ' αριθμ. 00201112235021 σύμβασης δανείου (με την Alpha Bank), στην οποία ενέχεται ως οφειλέτης, οφείλει συνολικά (μετά τόκων και εξόδων) το ποσό των 84.558,18 ευρώ, 4. Προς την 4^η καθ' ης «Citibank International plc», δυνάμει της υπ' αριθμ. 5464700002529652 σύμβασης πιστωτικής κάρτας, στην οποία ενέχεται ως οφειλέτης, οφείλει συνολικά (μετά τόκων και εξόδων) το ποσό των 4.249,83 ευρώ και προς την 5^η καθ' ης «Τράπεζα Eurobank Ergasias Α.Ε.», δυνάμει α) της υπ' αριθμ. 69933526001 σύμβασης στεγαστικού δανείου σε ελβετικό φράγκο, στην οποία ενέχεται ως οφειλέτης, οφείλει συνολικά (μετά τόκων και εξόδων) το ποσό των 122.088,82 ευρώ, η οποία απαίτηση είναι εξασφαλισμένη με προσημείωση υποθήκης, β) της υπ' αριθμ. 650000183204 σύμβασης στεγαστικού δανείου, στην οποία ενέχεται ως οφειλέτης,

11^ο φύλλο της με αριθμό 6339/2024 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
(Τμήμα Εφέσεων – Εκούσια Δικαιοδοσία – Ν. 3869/2010)

οφείλει συνολικά (μετά τόκων και εξόδων) το ποσό των 151.805,91 ευρώ, η οποία είναι εξασφαλισμένη με προσημείωση υποθήκης, γ) της υπ' αριθμ. 650001149012 σύμβασης στεγαστικού δανείου, στην οποία ενέχεται ως οφειλέτης, οφείλει συνολικά (μετά τόκων και εξόδων) το ποσό των 52.369,46 ευρώ, η οποία είναι εξασφαλισμένη με προσημείωση υποθήκης και δ) της υπ' αριθμ. 32000000116812 σύμβασης επαγγελματικού δανείου, στην οποία ενέχεται ως οφειλέτης, οφείλει συνολικά (μετά τόκων και εξόδων) το ποσό των 20.584,75 ευρώ, η οποία είναι εξασφαλισμένη με προσημείωση υποθήκης. Συνεπώς, το σύνολο των οφειλών της αιτούσας ανέρχεται στο ποσό των 553.190,32 ευρώ. Πρέπει, ωστόσο, να σημειωθεί ότι η τροπή του στεγαστικού της δανείου σε ελβετικό φράγκο, έχει συντελέσει σημαντικά στην αύξηση της συνολικής οφειλής. Κατά το χρόνο ανάληψης των ανωτέρω υποχρεώσεων η αιτούσα ήταν σε θέση με τα εισοδήματά της να αποπληρώνει προσηκόντως τις μηνιαίες δόσεις της, γεγονός το οποίο έπραξε επί σειρά ετών. Ειδικότερα, τα καθαρά εισοδήματά της αιτούσας ανέρχονταν κατά το οικονομικό έτος 2006 στο ποσό των 24.462 ευρώ, κατά το οικονομικό έτος 2008 στο ποσό των 39.236,39 ευρώ, κατά τα οικονομικά έτη 2012, 2013 είναι μηδενικά, κατά το οικονομικό έτος 2014 ανέρχονται στο ποσό των 3.930,14 ευρώ, κατά το φορολογικό έτος 2014 στο ποσό των 6.871,47 ευρώ και κατά το φορολογικό έτος 2017 είναι πάλι μηδενικά. Κατά τα ως άνω, η αιτούσα έχει περιέλθει σε γενική αδυναμία πληρωμής, η οποία κρίνεται μόνιμη από το Δικαστήριο, καθώς λόγω του μεγάλου ποσού των οφειλών και των ειδικότερων συνθηκών που έχουν αναφερθεί ανωτέρω (κλείσιμο των επιχειρήσεων) δεν αναμένεται αύξηση των εισοδημάτων της αιτούσας τέτοιου ύψους που να επιτρέπει την προσηκόντως αποπληρωμή των υποχρεώσεών της και την κάλυψη των δαπανών διαβίωσης της ίδιας και της οικογένειάς της, εν όψει και των ιδιαίτερων δυσμενών οικονομικών συνθηκών που επικρατούν στην χώρα. Συνεπώς συντρέχει στην περίπτωση της αιτούσας μόνιμη και διαρ-

κής αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων οφειλών της προς τις μετέχουσες πιστώτριες, η οποία δεν οφείλεται σε δόλο, καθώς δεν αποδείχθηκε κάτι τέτοιο, : διότι σύμφωνα με τα ανωτέρω, η αιτούσα όταν ανέλαβε τις δανειακές οφειλές της ήταν σε θέση να τις εξυπηρετεί ομαλά, ούτε επεδίωξε ούτε προκάλεσε με οιονδήποτε τρόπο τη δυσμενή οικονομική κατάσταση στην οποία βρέθηκε μεταγενέστερα, απορριπτομένης της σχετικής ένστασης της 5^{ης} των καθ' ων και ήδη εκκαλούσας, την οποία προέβαλε παραδεκτά πρωτοδίκως και επαναφέρει με σχετικό λόγο της εφέσεως. Με βάση τα ανωτέρω συντρέχουν στο πρόσωπο της αιτούσας οι προϋποθέσεις για την υπαγωγή της στη ρύθμιση του Ν.3869/2010 και ειδικότερα σε αυτή του άρθρου 8 παρ. 2 και 9 παρ. 2, δηλαδή να γίνει συνδυασμός των δύο ρυθμίσεων του νόμου και συγκεκριμένα αυτής του άρθρου 8 παρ. 2 για μηνιαίες καταβολές επί τριετία, όπως αυτό τροποποιήθηκε με την παρ. 2 του άρθρου 16 Ν. 4161/2013, λαμβανομένων υπόψη ως προς το καθορισμό του παραπάνω χρονικού σημείου (τριετίας) της ηλικίας της αιτούσας και αυτής του άρθρου 9 παρ. 2 για σταδιακές καταβολές προκειμένου να εξαιρεθεί από την εκποίηση η κύρια κατοικία της. Επομένως το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, το οποίο με την εκκαλουμένη απόφαση έκρινε τα ίδια και δέχθηκε εν μέρει την αίτηση ως κατ' ουσίαν βάσιμη, ορθά εφάρμοσε το νόμο και εκτίμησε τις αποδείξεις και οι περί του αντιθέτου συναφείς λόγοι της εφέσεως πρέπει να απορριφθούν ως κατ' ουσίαν αβάσιμοι.

Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω εκτεθέντων, μετά την κατά τα ως άνω απόρριψη όλων των λόγων της, πρέπει, η υπό κρίση έφεση, καθώς και η πρόσθετη παρέμβαση που ασκήθηκε προς υποστήριξή της, να απορριφθούν ως αβάσιμες κατ' ουσίαν, να διαταχθεί η εισαγωγή του υπ' αριθμ. 30952517095001210007/2019 παράβολου της έφεσης στο Δημόσιο Ταμείο (άρθρ. 495 παρ. 3 ΚΠολΔ), ενώ δικαστικά έξοδα δεν επιδικάζονται, καθώς δεν εφαρμόζεται η διάταξη του άρθρ. 746 ΚΠολΔ, αλλά η ειδικότερη διάταξη του αρ.

12^ο φύλλο της με αριθμό ⁶⁸³⁹ /2024 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
(Τμήμα Εφέσεων – Εκούσια Δικαιοδοσία – Ν. 3869/2010)

8 παρ. 6 εδ. β' του Ν. 3869/2010, το οποίο τυγχάνει εφαρμογής και στη δευτεροβάθμια δίκη (βλ. Αθ. Κρητικό, Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων, 2016, υπό άρθρ. 8, παρ. 165 και υπό άρθρ. 14 παρ. 43), κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΣΥΝΕΚΔΙΚΑΖΕΙ την από 20-11-2019 με ΓΑΚ/ΕΑΚ 6159/283/2019 έφεση και την ασκηθείσα προφορικά δια των προτάσεων αυτοτελή πρόσθετη παρέμβαση της ανώνυμης εταιρείας παροχής υπηρεσιών διαχείρισης απαιτήσεων κατά το Ν. 4354/2015 με την επωνυμία «doValue Greece ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ», κατ' αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ τυπικά και **ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ** κατ' ουσίαν την έφεση κατά της υπ' αριθμ. 414/2019 οριστικής απόφασης του Ειρηνοδικείου Κρωπίας (διαδικασία εκούσιας δικαιοδοσίας).

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ την εισαγωγή του υπ' αριθμ. 30952517095001210007/2019 ηλεκτρονικού παραβόλου ποσού 75 ευρώ, που κατατέθηκε από την εκκαλούσα κατά την κατάθεση της έφεσης, στο Δημόσιο Ταμείο.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στην Αθήνα στις 5-7-2024, με απόντες τους διαδίκους και τους πληρεξούσιους δικηγόρους τους.

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΣΕ ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΤΗΣ ΣΥΝΘΕΣΕΩΣ

Ο ΟΠΟΙΟΣ Η

Η ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΥΠΟΓΡΑΦΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ

.....

